

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Geppa 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Stanje: ena številka 20

Eno leto 8 lir

Pol leta 5 lir

Ljubljana, Kraljeva ulica 10

LJUBLJANA JUGOSLAVIJA

Mali koledar.

Petek, 30. januarja: Martina. — Sobota, 31.: Marcela. — Nedelja, 1. februarja: Ignacij. — Ponedeljek, 2.: Svečnica. — Torek, 3.: Blaž, Oskar. — Sreda, 4.: Andrej Korsini. — Četrtek, 5.: Agata. — Petek, 6.: Doroteja.

MALE NOVICE.

Mohorjeva družba.

V Trstu imajo nabiralne pole za vpisovanje udov Mohorjeve družbe sledeči p. n. gg.: Karel Musizza za Stari sv. Anton, Frančišek Guštin in Anton Čok za Novi sv. Anton, Josip Križman za Sv. Vincenc, Ivan Ormersa za Sv. Jakob. Nadalje imajo nabiralne pole: Marijina družba v ulici Risorta, knjigarna J. Stoka, trgovina V. Fortunato (gdčna Antonija Guštin) tik cerkve Novega Sv. Antona. Za spodbudo okolico: Mons. Anton Kjuder za Barkovlje, Andrej Gabrovšek za Rojan, Franjo Sila za Sv. Ivan, Josip Macarol za Škedenj. V Rimanjnih ima polo g. Bonano. Oglejte si letošnje knjige v izložbi Štoke v Trstu in v izložbi Mihaela Placerja v Lokvi pri Divači!

Vrli prijatelji.

Neki odlični mož je poslal upravi Malega lista 20 lir s pripisom: Za naročnino in priboljšek. Neki drugi je poslal 30 lir za naročnino ter „v darilo in bodrilo.“ Zopet drugi (neki župnik) 20 lir. Pa tudi sicer so številni naročniki poslali kak priboljšek. Vsem vrlim prijateljem iskrena hvala za darilo in bodrilo! To dejansko priznanje iz krogov naših bralcev, ki so najbolj poklicani sodniki, nam je v tolažbo v duh, ko naši nasprotniki z bobnečim ogajem šturmajajo našo trdnjavo, v kateri je resnica in svobodna beseda naša maršalova zavelja. Vkljub vsi nasprotni agitaciji je tudi število naročnikov znatno porastlo. Mi smo na pravi poti in bomo vstrajali proti vsem očitnim napadom in zahrbtnim spletkam v borbi za prave narodne ideale.

Prorok Balaam.

Gospod Mosconi, nekdanji civilni komisar naših dežel, je napisal sedaj nekakšne bukve. Notri se bere tudi tako zapisano: „Slovenske šole mora vlada odpreti vsaj tam, kjer žive narodne manjšine strnjeno na svojem ozemlju. To zahteva korist družin in korist ljudstva.“

Ko je bil mož še v Trstu, je Slovence preklinjal, sedaj pa je dvignil roko v blagoslov, kakor nekoč Balaam nad Izraelci.

Lepo delo.

Neki naš človek s Tolminkoga je poslal naročnino za Mali list. Poštariji so pa zastopili tako, da se ne sme reči po slovensko, ampak vse v zveličavnem jeziku in so denar poslali za „Piccolo“ v Trst. Res so možu prišle po pošti nesramne „Ultime notizie“ od Pikola.

Na Krasu je šla neka žena na poštni urad, da plača naročnino za Mali list. Pa so ji rekli, da nočejo tako, ampak da bodo poslali za laški „Piccolo“, če hoče. Ona pa nam piše, da laškega noče, magari če je „Grando“.

Slovenci! Vstrajajte trdno in neomahljivo v obrambi svojih naravnih in državljanskih pravic! Vsaka preskušnja naj vas ojekleni. Ne dajte se nikomur pod noget!

Čedna starost.

Gospa Colas na Francoskem je dočakala 105. leto. Od vseh številnih sorodnikov ji živi samo še ena hči, ki je tudi že 80 let stara.

Kako so ponarejali Kozuličeve delnice

OBOGATETI SO HOTELI.

Bivši bančni uradnik Gualtiero Battilana, stanujoč v ulici Škorcklja - Sv. Peter v Trstu, je zamislil dober načrt, kako priti poceni do bogastva. Delnice paproplovne družbe „Kozulič“ (Gosulich) se zelo dobro prodajajo, ker neso velike dobičke. Battilana je torej sklenil, prodajati take delnice. Pa jih je bilo treba prej narediti. Tega pa sam ni zmožel.

TISKARJA JE POISKAL.

V ulici Istria je stanoval kamnopicsec Emerih Marzan. K temu je šel podjetni Battilana in mu rekel: „Ti, ali hočeš postati bogat?“ — „Kakopa!“ — „Hočeš tiskati?“ — „Nevarno je. Veš to niso mačje solze, še nas ulove.“ — „Beži, beži, kaj bodo uiočili! Mi bomo naredili denar, potem pa jo upihnemo proč po širokem svetu.“ — „Pa katere bomo tiskali?“ — „Nič bankovcev, nič; to ni več moda; zna že vsak cigan malati bankovce in ljudje so oprezni v ti reči. Tiskali bomo Kozuliča.“ — „Kakšnega Kozuliča? Kako?“ — „Njegove delnice, neroda!“ — „A, tako? No, to je moderna ideja. Ti si bankir, jaz kamnopicsec, no pa poskusimo!“.

VSI NA DELO.

Marzan si je preskrbel ponarejene ključe in hodil ponoči brskati po Kozuličevih uradih. Našel je izvirne ključe od delnic, pa jih ni ukradel, da bi kar z njimi tiskal. Tako neumnost bi naredil le cerkven tat. Marzan je ključe lepo prerisal in jih pustil, kjer jih je

našel. Po risbah pa je naredil s trudom in težavo nove lepe ključe in natisnil po dolgem času prvo delnico. Kako veselje za vrle podjetnike! Kar snažna je bila in spodobna, dobra za prodaj. Tisk se je nadaljeval. Delali so komade po 25 delnic (5000 Hr imenske vrednosti) in vsak komad je dobil svojo številko.

POKVARJEN NAČRT.

Battilana je hotel zelo previdno prodajati delnice kje doli v Italiji. Pa nekterim članom vrlega tega podjetja se je mudilo za denar, ker so se že užejali. Tako je en komad prišel prehitro v urad Trzasko trgovske banke, kjer je uradnikom udarilo v nos. Klopčič se je začel hitro odvijati. Pravi Kozulič je podrezal, kjer je treba in kakor se spodobi in tički so hitro leteli eden za drugim v gajbo.

ODKRITA TISKARNA.

Podjetje je imelo žalosten konec. Hiteli so skriti tiskarske potrebščine za boljše čase, pa se to je policija izvohala. V torek 20. januarja so moške postave potrkali na stanovanje Marije Vuge na Škorckli že zelo zgodaj. „Kaj pa je?“ — „Oklo postave.“ — „Pa kaj hočete?“ — „Tiskarno.“ — „Ni tiskarne pri nas, ali se vam blodi?“ — „Le odprite, bomo že sami poiskali.“ — Žena je z bridko žalostjo v srcu odprla in policija je res našla po raznih luknjah poskrte vse tiskarske potrebščine. Za nameček pa je vzela seboj še vrlo čuvarico teh zakladov. Tako se povest konča.

Dva nova župnika.

Na župnijo Prem je bil vstoličen g. Alojzij Lesar, na župnijo Vreme pa g. Martin Gorše. Oba sta bila dosedaj na istih mestih kot upravitelja. Vstoličenje se je izvršilo pri nadškofu v Gorici dne 22. t. m. Novima župnikoma častitamo in jima voščimo dobrih uspehov v njunem delovanju.

Drzen rop.

V mestu Nenaimo v Kanadi so ravno zapirali Royal-banko (kraljeva banka), ko se je pripeljal avto s šest oboženimi možmi; dva sta obstala pri vratih, eden je z revolverjem v roki prisilil uradništvo, da je šlo v zadnjo sobo in se uleglo na tla, ostali trije so pa pregledali blagajno; vzeli so iz nje deset tisoč funtov. Nato se je vsa družba mirno odpeljala.

Praznik.

Veliki fašistovski svet, ki se je sestel 21. t. m., je med drugim sklenil, da se bo šesta obletnica ustanovitve italijanskih fašjev slovesno poslavila. Strankinemu vodstvu je že naročeno vse potrebno, za ta slovesni dan. Na sporedu slovesnosti je tudi pregled strankinih čet.

Japonska prizna sovjetsko Rusijo.

Japonski dopisni urad javlja, da bo japonska vlada v kratkem priznala sovjetsko Rusijo. Tozadevna nota se objavi tekem enega tedna. Za japonskega poslanika v Rusiji bo imenovan sedanji japonski poslanik v Italiji Otšiai.

Kaznovan.

V Trbovljah na Štajerskem so se vršili v juniju hudi pobji med orjunci in komunisti. Neki trgovec, ki je glasno držal za orjunci, je moral te dni zapustiti Trbovlje, ker je že pol leta stala njegova prodajalna prazna. Ljudstvo ga je kaznovalo, ker je hvalil krivico.

Republika Istra.

Vsi člani istrskega izrednega deželnega odbora so podali svojo ostavko. Svoj korak utemeljujejo v pismu, ki so ga poslali predsedniku Inocencu Keršiču, s tem, da se niso vršile volitve v predpisanem roku in da se spričo danega položaja tudi še ne bodo vršile tako kmalu; ne smatrajo se več za opravljene ostali na svojih mestih. To pismo je poslal predsednik Keršič (Chersich) prefekturi in obenem podal tudi svoj odstop z izjavo, da popolnoma soglašja s tovariši.

Trocki izključen.

Dosedanji vojni minister sovjetske Rusije, organizator rdeče armade, ki je porazila Kolčaka, Denina in Wrangla, najboljši prijatelj pokojnega Lenina, Lev Trocki — je sedaj dobil strog opomin od komunistične stranke, da se mora pokoriti, ali pa bo izključen. Službo vojnega ministra pa so mu kar vzeli. Na Ruskem se je mnogo izpremenilo od l. 1917. do danes. Že pok. Lenin je bil spoznal, da se ne more z glavo skozi zid, njegovo desno roko, Trockega, pa sta Kamenov in Zinovjev sedaj kar odsekala od sovjetske vlade. Solnce čiste komunizma bo kmalu šlo za božjo gnado. Na Ruskem se bo vladalo in ubogalo, a komunizmu bo zmerom manj podobno.

Tudi kontraband.

V prvih 11 mesecih lanskega leta se je v Zedinjene države ameriške priselilo 850.000 ljudi brez dovoljenja, torej trikrat toliko kakor z dovoljenjem. To ugotavlja sam statistični urad.

BELEŽKE.

Stara fregata. Kadar je še v avstrijskih časih priplula v tržaško luko kakšna cesarsko-kraljeva fregata ter spustila nekaj strelav, se je vsi uradni in neuradni Trst zgrnil proti morju

MIHEC: Časopisom smo nagobčnik deli, domovino, narod smo oteli.
JAKEC: Zdaj pa zložno homo k mizi seli, v miru bomo vse oteto sneli.

ter občudoval avstrijsko fregato. In fregata se je te pozornosti dobro zavedala in iz veselja je počila še nekaj strelav. Tej c. kr. leseni fregati je podobna naša fregata „Edinost“. Stara fregata deli nauke na levo in desno ter si domišlja, da vzbuja splošno pozornost. Toda časi lesenih fregat so že daleč za nami!

Narodni in nenarodni listi. Stara fregata si stvar takole misli: narodni listi so: jaz Edinost, moje pišče Novice, ki sem ga izlegla v 50. tem letu svoje starosti ter Istarska Riječ. Nenarodni listi, to je taki, ki ne branijo koristi slovenskega naroda pa so: Mali list, Pučki Prijatelj in Straža. In te misli bi stara fregata rada vcepila ljudstvu v glavo. Pa ne pojde! Ljudstvo zna, da ni snoparska vlada fregate nikdar zaplenila, nikdar zaplenila piščeta, nikdar zaplenila Istarske Riječi. Nadalje naj zna ljudstvo to, kar je dosedaj stara fregata skrivala: da je nekoč, ko so ji snoparji nekaj porazbili, prišel neki kraljevi major ter prinesel fregati odškodnino. To na eni strani. Na drugi strani pa stoji resnica, da je bilo Delo faktično ustavljeno, Mali list trikrat zaplenjen, na sodnijo parkrat pozvan; Pučki Prijatelj je bil ustavljen, par let ni izhajal, nasprotniki so mu porušili tiskarno ter vničili vrednosti 400.000 lir; Goriška Straža je bila eno leto begunka, nešteto zaplenjena, njen urednik obsojen na 9 mesecev ječe. In vkljub temu si upa ta histerična fregata cikati, da je ona narodna, vsi drugi pa nenarodni, Šček da je celò v zvezi s Piccolom.

Pesem in Lah. Naša narodna pesem pravi:

«Dekličice, noričice,
ki fantom vse verjamejo».

Ministrski predsednik Nitti je oktobra 1919. sprejel odposlanstvo tirolskih Nemcev, katerim je rekel: „Italijanska vlada bo najvestneje spoštovala narodne pravice drugorodcev.“ In Nemci so verjeli. Skušnja pa jih je zmodrila.

Slovenci v Gorici. Leta 1914. je bilo v Gorici 2900 slovenskih učencev v slovenskih šolah, to je za 72 razredov. Danes pa imajo le še par deloma slovenskih razredov. Pa bo že spet drugače!

Nesebičnost. Te dni je praznoval dr. Anton Gregorčič svoj zlatomašniški jubilej. Dr. Gregorčič je bil od 1883. do vojne prvoboritelj goriških Slovencev. Res pravi prvoboritelj in res nesebičen mož. Deputacije, ki so se mu ena za drugo poklanjale, je sprejel na dan jubileja v svoji sobi, ki mu je pisarna in spalnica. Dr. Gregorčič ni imel poleg urada politične organizacije svoje dobičkanosne pisarne, on se ni ukvarjal s politikom, da bi obogatil, on si ni zidal palače, on ni kopicil denarja. Dr. Gregorčič se je rodil ubog, on živi ubog, umrl bo ubog.

Kaj pravi kmečko ljudstvo

Prejeli smo sledeči dopis, napisan z delovno roko kmečkoga moža, ter ga s potrebnimi popravki priobčujemo:

Šolska reforma.

Z žalostjo v srečju in s strahovitim srdom mora človek gledati nečloveško šolsko reformo. Nič ne pomaga, če tuji hinavci ali odpadniške duše oznanjujejo, kako krasne uspehe je prinesla tuja šola. Mi se dobro zavedamo, da hočejo iz naših otrok napraviti tolpo butcev z ohromelo dušo. Mi Slovenci, ki najbolj poznamo naš rod, vemo tudi najbolje, koliko se nauče naši otroci v tujih šolah.

Spričevala.

Pred vojno smo se otroci najbolj veselili šolskih spričeval. Kako tudi ne? Saj je bilo lepo pisano v domači, vsakemu otroku razumljivi besedi, tako da je vsak vedel, kakšen red je zaslužil. In zdaj? Vsak dan imam priložnost, vprašati šolarje, kaj so se naučili. Ko so prejeli spričevala, sem jih vprašal, kaj pomeni ta ali oni red. Pa glejte spaka namalanega! Nobeden ni vedel nič; gledali so kakor vol v nova vrata. Torej tistega, kar bi morali otroci najbolj razumeti, ne razumejo nič; nitj ne vedo ali kaj znajo ali nič.

Ne vedo, kaj pojejo in kaj molijo.

Vprašal sem otroke, kaj pomenijo laške pesmi, ki jih pojejo. Seveda niso mogli povedati ničesar, ker ničesar ne razumejo. Vse jim zabijajo v glavo le s silo in nikomur ni mar, ali bodo kaj razumeli ali ne.

Čujte še in sfrmite! Otroci molijo pred poukom v laškem jeziku, pa ne vedo, ali prosijo Boga za blagoslov ali pa da naj Slovence pokonča. Res blazena svoboda! Ali se ne bi človek razjokal od žalosti, ko vidi tako strahovito krivico?

Gramofon.

Namesto da bi se otroci učili materinega jezika, ki jim je najbližji, jim s silo zabijajo v glavo besede, ki so jim popolnoma tuje. Naši otroci so podobni gramofonu, ki ga navijajo, da govori, kar kdo hoče. Razlika je le ta, da je gramofon stroj in mrtvo bitje, otroci pa so živi, imajo dušo in telo, pa se vendar uče, pojejo in molijo po gramofonsko.

Vsakemu svojo!

Mi slovenski starši zahtevamo odločno nazaj našo šolo, ki je edino prava za vzgojo, kakor je za Italijane edino prava italijanska. Če imamo pravico do vseh davčnih dobrot, zakaj bi ne imeli pravice do naših otrok, ki so edino le božji in naši, ne pa kakih brezvercev.

Naj se le kdo hvali, da bodo otroci znali čitati laške knjige in časopise — vse zaman! Po končani šoli ne bodo razumeli laščine, kakor je treba. Res je, da se nauče nekaj laških besedi,

a še teh ne bodo znali pravilno skladati, da bi delali čast italijanskemu jeziku.

Tudi važna reč.

Davčni uradi nam pošiljajo samo v laškem jeziku iztirjevalne listke. Na kmetih pa ne razumemo nič, kaj je gori pisano. Ne vemo, ali plačujemo od kozla ali od medveda. Ali nimamo pravice, ko davke plačujemo, da bi tudi razumeli iztirjevalne listke, kaj je na njih pisano. Tukaj je treba na vsak način poprave. Ali ne bi mogli gospodje poslanci v tem kaj posredovati, da bi se nam dostavljali ti listki dvojezično, ker tukaj gre za velike koristi, mi moramo vedeti, zakaj plačujemo.

In še nekaj.

V Edinosti z dne 11. t. m. stoji, da je poslanec Besednjak razbopal pred laško javnostjo, da Slovani še vedno mislimo na pokojno Avstrijo. Jaz pa pravim: Zakaj je Edinost tako hinavska, da je napadla Besednjaka, namesto da bi povedala resnico, kdo je kriv, če mislimo še vedno na Avstrijo. Če nam da „Popolo di Trieste“ toliko svobode in pravice, kakor smo jo imeli pred vojno, bo čez noč prešlo vse avstrijaštvo. Drugače ne pomaga vse skupaj nič. Edinost pa naj molči in naj ne blati poslanca Besednjaka, mi ljudje na deželi dobro vemo, kdo je za ljudstvo in kdo ne.

J. Lovrenovič.

Med srbskim ljudstvom.

Pisavec teh vrstic se je mudil delj časa v nekem belgrajskem industrijskem podjetju in takrat je imel lepo priliko, da se je dobro seznanil s priprostim srbskim narodom ter spoznal njega dušo. Ni moj namen, da bi tu razkladal svoje doživljanje, marveč hočem v par vrsticah označiti nekatere lepe lastnosti srbskega ljudstva.

Moja skušnjava mi je doprinesla temeljite dokaze o treznosti srbskega naroda, to je lastnosti, ki žal Slovencem manjka. Pravijo, da se je kralj Aleksander vozil po Gorenjskem neko nedeljo popoldne in je srečal po cesti veliko pijancev. Po vožnji da je dejal: «Krasna je Slovenija, le pijanci jo kvarijo.» Res je tako! In Srbi so trezno ljudstvo. Pijancev boš zaman iskal.

Druga lastnost, ki mi je silno prikupila srbsko ljudstvo, je njegova zmerenost, njegova skromnost. Z malim se zadovolji v jedrči, v pijači, v obleki, v pohištju. V Belgradu sem spoznal mnogo družin državnih poduradnikov, slug, ki ob najskromnejši, skoro da beraški plači vendarle izhajajo.

Prj nas pa, naj ima človek petsto ali tisoč ali tritisoč lir na mesec, nikdar ne more izhajati.

Lastnosti pa, ki je nikdar ne morem

dovolj pohvaliti, je srbska ljubezen in zvestoba do naroda. Ze sedemletni šolar ti pripoveduje o bojih, ki jih je bojeval njegov otač za osvobojenje naroda, in rad dodaje, da se bo tudi on bojeval, da osvobodi vse zemlje, koder bivajo ljudje našega jezika. Za pravice svojega naroda ti žrtvuje Srb svoje imetje in svoje življenje. Ko so Avstrici zajeli srbsko četo, se je major spravil nad nekega srbskega vojaka. Drazil ga je, ali se bodo Srbi vdali ali ne. «Ne, nikdar!» se je glasil odgovor. In ko ga je major strašil, da ga bo dal na kosce razsekati, če bo tako odgovarjal, je ponosni Srb odgovoril: «Le dajte me razsekati; toda vsak kos bo zopet — Srb.» Oh, kje pa je zavest našega ljudstva? Žalostno je, ko se oziram na naše ljudstvo v Trstu in okolici: vsepovsod opažam znake pešanja. Ali ni značilno in žalostno, da najdeš v okolici pogosto čisto laške napisne nad delavnicami ljudi naše krvi? K bračom Srbom pojdemo se učiti!

Fr. K.

Za predpust.

Kaj pravijo stari in moderni narodi o pijači.

Pri nas je pijanost izgovor za kakšen zločin ali če smo sploh kaj nepostavnega napravili. S pijanostjo se izgovarjamo. V Ameriki pa ni tako; tam si še bolj občutno kaznovan, če si bil pijan, češ, zakaj si bil pa pijan. Tudi stari grški knez in modrijan Pitakus z otoka Mitilene je dal onega, ki je v pijanosti kaj naredil, se enkrat bolj občutno kaznovati. Modrijana Platon in Aristoteles sta rekla, da je to edino prav, in ravnotako tudi zgodovinar Plutarh.

Egipčani in Špartanci so določili mero, koliko smemo ob slavnostnih prilikah piti. Špartanci so sploh zelo malo pili; enkrat na leto so pa opijanili suznje in jih kazali otrokom; češ, sedaj vidite, kako grd je človek, če je pijan.

Če se je rimski senator opijanil, ga je cenzor lahko izključil iz senata in mu je vzel konja, kar je bilo največje ponižanje. Tudi pri atenskih uradnikih je bila pijanost zločin; Kartazani so pa uradnikom, vzgojiteljem, vojakom in služabnikom uzivanje opojnih pijač sploh prepovedali. Traski knez Likurg je bil posebno energičen in je dal posekati vse trte; ravno isto so napravili Bolgari okoli leta 700. po Kristusu.

V mestu Masilija — današnjem Marseille na Francoskem — so določili, da ženske ne smejo piti vina. Tudi stari Rimljani so isto odredili in so raztegnili prepoved se na moške pod tridesetim letom.

Kaj pa mi Slovenci?

Mi ga pa radi luckamo in pupcamo, pa smo strašno hudi, če nas kdo svari. Zato pa smo drugim za hlapce. Ko bi se dali pmožiti, bi postali kmalu gospodarji. Zatorej le pijmo ga pridno, da ostanemo suznji mi in naši otroci!

Ljudska pratika.

Za čitatelje «Ljudske pratike» so določeni sledeči dobinki:

1. Peča bele kotenine.
2. Blago za moško obleko.
3. Srebrna žepna ura.
4. Ura budilika.
5. Povest «Z ognjem in mečem.»

Ker se je razpošiljanje pratike zakasnilo, moramo tudi dan zrebanja nekoliko odložiti. Zrebanje torej ne bo 9. februarja, ampak 2. marca.

Med tem prosimo razprodajalce, da pošljejo obračun vsaj do konec februarja, tako da bodo eventualno neprodane pratike vsaj na 23. februarja že prišle naši upravi v roke. Ako do tistega dne ne pridejo, smatrali bomo vse za prodano in potem ne bomo več vzeli nazaj.

Nekaj malega pratik je še dobiti. Ako jo kdo zeli, ki ni plačal naročnine za Mali list, naj pošlje 2.20 L na naslov: «Mali list, Trst—Trieste, Casella centro 37.» Na odrezku nekaznice naj napiše svoj celi naslov in naj pristavi: «Posljite mi Ljudsko pratiko.» Takoj mu jo uprava pošlje po pošti in bo lahko deležen zrebanja za dobitek. Zrebanja se udeležijo vsi, ki imajo Ljudsko pratiko, če so jo kupili ali če so jo dobili v dar, če so naročniki Malega lista ali pa če niso, vseeno. Samo zadeti bo treba pravo številko. Želimo dobro srečo vsem!

ZANIMIVOSTI.

Živ v krsti.

Te dni je našel nočni čuvaj v Novem Sadu nekega znanega obrtnika, pijanca iz navade, ležečega na ulici. Začel ga je tresti in klicati, a mozakar ni dal nikakega znaka življenja. Čuvaj, ki je bil baje tudi precej nadelan, je nato s pomočjo drugih spravil pijanca kot mrtvega v mrtvašnico. Zjutraj so dali zdravniku v podpis mrliški list, ki ga je tudi podpisal. Popoldne so hoteli mrtveca prenesti na pokopališče, toda ko so odprli vrata, so prestrašeni odkločili: mrtvec je sedel v krsti in kadil cigareto. Takoj nato se je nepopoljšjivec s prijatelji odpravil — v gostilno, da znova prepije vso noč. Pri tem pijancu je torej strast močnejša kakor strah.

Prav naredil.

Na Dunaju živi industrialec Jozef Laufen, poštenjak stare korenine. Nekoč pride njegova trinajstletna hčerka domov in mu zastavi vprašanje, na kate rega ni mogel odgovorjati. Videla je namreč s tovarišicami v neki prodajalnici časopisov tudi časopis nenravne vsebine. Nedolžni otrok ni razumel, kaj pomenijo besede v naslovu tistega časopisa. Vpraša iz radovednosti doma očeta. Oče pa dene klobuk na glavo, gre v tisto prodajalnico, raztrže nedostojno tiskovino na kosce in plača prodajalcu ceno. Prodajalec ga je sicer tožil radi motenja, toda sodišče je vrlega očeta oprostilo. Bog daj veliko takih očetov!

PODLISTEK

Dekle z Močevja

Zopet je bilo vse tiho. Gudmund je uganil: Helga je sedela notri in jokala; toda skušala je ihtenje zadušiti, da bi Gudmund mislil, da je napačno slišal in sel naprej. V lopi je bila tema kot v rogu in vedela je, da je ne more videti.

Toda Helga je bila ta večer tako obupana, da ji pač ni bilo lahko zadržavati solz. Ni se bila v koč in ni se pozdravila staršev. Ni imela poguma. Ko je šla v mraku po strmem bregu navzgor in mislila na to, da mora staršem povedati, da ne sme pričakovati nikake vzdrževalnine od Petra Martensona, jo je objel tak strah pred trdimi in groznimi besedami, s katerimi jo bodo starši napadli, da si ni upala stopiti v hišo. Mislila je počakati takodolgo zunaj, da

bi starši šli k počitku; potem bi ji do prihodnjega dne ne bilo treba govoriti o tej nesrečni stvari. In zato se je skrila v drvarnico. Ko pa je sedela tu in vsa lačna zmrzovala, se je šele zavedla, kako nesrečna in zapuščena je. Vsa sramota in strah, ki ga je ze prestala, ter vsa sramota in strah, ki jo je še čakal, je stal pred njo in jo z železnimi roki tiščal k tlom. Samo sebe in vso svojo revščino je objokavala ter to, da nihče noče slišati o njej. Spomnila se je, kako je nekoč kot otrok padla v neko močvirje in se takoj potopila. Čimbolj se je trudila, da bi se izkopal, tem globlje se je pogrezala. Vsaka bilka, vsako grmovje, ki se ga je oprijela, je popustilo. Isto je bilo tudi sedaj. Vse, česar se je oprijela, da bi se vzdržala, je popustilo. Nihče ji ni hotel pomagati. Tedaj, ko se je pogreznila v močvirje, je vsaj prišel neki pastir, ki jo je izvlekel; sedaj pa ni nihče prišel, da bi jo

izvlekel; sedaj pa ni nikogar, da bi jo rešil. Sedaj ji je bilo gotovo usojeno, da pogine. In znova je glasno zaihtela.

«Kaj pa ti je?» je rekel Helgi z osornim glasom Gudmund. «Zakaj ne greš v hišo?»

«Ne upam si,» je odgovorila Helga s sklepetajocimi zobmi. «Ne upam si.»

«Česa se pa bojiš? Saj si se vendar danes zjutraj napram slugi in sodniku hrabro obnašala. Svojih rodni staršev se pač ne moreš bati.»

«O da, o da, ti so mnogi hujši kot drugi.»

«Zakaj pa naj bi bili baš danes hudi?»

«Dobila ne bom nič denarja.»

«Ti si pač tako pametno dekle, da si boš lahko zase in otroka zaslužila kruh.»

«Da, toda mene noče nihče vzeti v službo.»

Hipoma se je Helga domislila, da bi starši lahko zaslišali njen glas ter prišli

iz hiše in vprašali, kdo da govori. In tedaj bi bila prisiljena, da jim vse pove. V tem strahu je skočila pokonci in hotela zbežati mimo Gudmunda. Toda ta jo je prijel za roko in jo krepko držal.

«Ne, prej te ne izpustim, dokler nisem govoril s teboj.»

«Pusti me, da grem,» je zakricala in ga divije pogledala.

«Saj si taka, kot bi hotela skočiti v vodo,» ji je rekel; zakaj sedaj je stala zunaj v luninem svitu in lahko ji je videl v obraz.

«Da, toda to nikomur nič mar, če bi tudi storila to,» je rekla Helga, dvignila glavo ter ga pogledala naravnost v oči. «Danes zjutraj me nisi hotel peljati niti zadaj na vozu. Nihče noče imeti več opravka z menoj. Sam moraš uvideti, da je za tako revnega črva, kot sem jaz, najbolje, da pogine.»

«Poslušaj me! Obljubi, da boš poslušal»

GOSPODARSTVO

Kako narašča draginja

«Delavske zadruga» v Trstu so izdelale tabelo o naraščanju cen. Prvo, kar razvidimo iz te tabele, je to, da so tekom leta 1923. cene polagoma padale, tekom ravno minulega leta 1924. pa so zopet začele naraščati s pospešeno hitrostjo. To naraščanje se še ni ustavilo.

Moka.

Za moko št. 1 kaže tabela sledeče cene: V januarju 1923. 1.60 L., v decembru 1923. 1.45. V januarju 1924. že nazaj 1.50 in tako ostane do junija 1924. Takoj potem — ob času zetje, ko bi se pričakovalo nasprotno — poskoči na 1.55, potem na 1.80 in v oktobru je že 2.— L.

Tovarniško olje

Je bilo v januarju 1923. po 5.80. Naraščalo je že v istem letu, tako da je bilo v decembru 1923. že po 6.30. V letu 1924. je bilo olje januarja 6.60 in decembra 7.50. Podobno je naraščala cena ameriške masti.

Testenine.

Fine testenine (paste) so tekom leta 1923. padle od 2.40 na 2.30, v letu 1924. pa so zopet zrastle na 3.— in najfneje na 3.50.

Meso.

Začetkom leta 1923. je bila govedina prednji del po 5.— L. Se v tistem letu je prišla na 7.20 v decembru. V januarju 1. 1924. je bila že 7.60, v decembru 1924. pa kar 9.60. V enakem razmerju je šla gor cena zadnjega dela. Pri mesu vidimo tedaj, da se je v dveh letih cena malone podvojila.

Zmrzlo meso je bilo 1. 1923. ob koncu leta po 4.— L. prednji deli. Ob koncu 1. 1924. pa je po 4.20 L. Zadnji deli so v istem času porastli od 6.— L. na 6.60.

Kruh.

S cenami moke je naravno rastle tudi cena kruha. V januarju 1923. je bil črni kruh po 1.50, v decembru po 1.40. V letu 1924. pa je zrastle na 1.85. Beli kruh je tekom leta 1923. padel od 1.80 na 1.65, tekom leta 1924. pa zrastle na celih 2.10.

Kava.

Vsi se spominjamo, kako silno je rastle v zadnjem letu cena kave. Kava raznih vrst ima letos že sledeče naravnost vrtoglave cene: Rio 27 lir kg., Minas 28, Santos 29, Liberija 29, S. Salvador 30, S. Domingo 31, Portoriko 32, Malabar 33.

Kateri so vzroki draginje.

Če vidimo tako splošno naraščanje cen, ne smemo misliti, da je en sam vzrok, bodisi ta ali oni. Tu deluje več vzrokov skupno. Glede žita, moke in kruha je en vzrok ta, da je bil v glavnih žitnih deželah pridelek leta 1924. manjši kakor v letu 1923. Pa samo to nikakor ne razloži vsega.

Padanje našega denarja nasproti tujim denarjem je tudi en vzrok. Lira je v letu 1924. šla nazaj v razmeri z dolarjem. Iz Amerike pa moramo kupovati mnogo potrebščin, zlasti žita in masti. Če je torej dolar dražji, pridejo tudi cene v lirah višje. Jugoslovanski dinar je tekom leta 1924. tudi močno narastel — sam na sebi (t. j. v primeri z zlato vrednostjo), v razmerju z liro pa še bolj, ker je šla lira dol. Iz Jugoslavije kupujemo zelo veliko klavne živine, pa tudi žita in drugih potrebščin. Tako je tudi na ti strani pripomogla k draginji padajoča plačilna vrednost našega denarja.

Politični položaj.

Na svetovne cene zelo vpliva stanje politične borbe med Nemčijo in Francijo. Za to reč se tudi Amerika zanima in ona je poglavitni določevalec svetovnih cen. Nadalje je v posebno veliki meri kriva draginje politika evropskih kapitalistov, ki hočejo utrditi svoje blagajne in pomnožiti svojo gospodarsko-politično nadvlado nad

ljudskimi množicami. To se je godilo ravno v Italiji s posebno vneto. Kapitalizem je tedaj se v posebni meri kriv draginje.

Telefon v zasebnih rokah.

Že dolgo se je pisalo o tem, da preide telefon iz državnih rok v roke zasebnih kapitalistov. To se bo izvršilo v dejanju že tekom prve polovice letošnjega leta. Za oddajo telefona je bila vsa država razdeljena na pet pasov ali pokrajin. En pas tvorijo takozvane Tri Benečije: stara Beneška, Tridentiska Benečija (Tirolsko) in Julijska Benečija (naši kraji). V tem pasu je prevzela telefon nova delniška družba, ki se kliče «Beneška telefonska družba» (Società telefonica delle Venezie). Kapitala ima 20 milijonov. Sedež družbe je v Benetkah. V Trstu bo sedež ravnateljstva za naše kraje.

Po čem je lira?

Dne 28. januarja si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 39.40 L.
za 100 š. kron — 71.75 L.
za 100 fr. frankov 129.75 L.
za 100 avstr. kron — 3.40 št.
za 1 dolar — 23.90 L.
za 1 fant — 115.10 L.

Hunsko odposlanstvo.

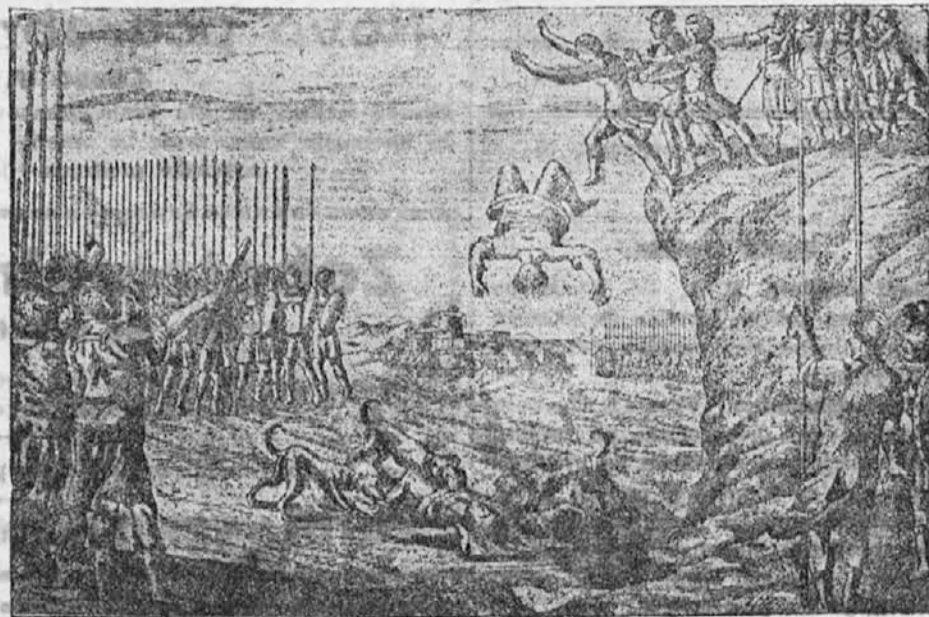
Nekega dne se pripelje nekaj Hunov ter se ustavijo pred tabrom poveljnika Plerata, ki ga je varno in zvesto strazilo 300 mož. Hunski vojskaki prosijo, da bi jih Plerat sprejel, kar se tudi zgodi, dasiravno je bilo to odposlanstvo nekam čudno v tistih časih, ko so bili Huni strah in trepet vseh narodov.

Zaupni razgovor.

Ko so odpeljali odposlanca v poveljnikove dvore, jih Plerat vljudno pozdravi, nakar spregovori njih prvi: «Ne le Vaša sijajnost in presvitlost, preblagorodni gospod Plerat, marveč vsi vaši

Pred 1300 leti.

Slavni Valvazor je leta 1683. priobčil pismo zgodovinskega Megizerja, ki ima tole vsebino. Leta 648. po Kristusu je zivel na Koroskem Plerat (Pleurates po latinsko), plemenit, pravičen slovenski («windischer») gospod, ki je imel v lasti Celovec, takrat še vasico. Vse je Plerata spoštovalo za stran njegove pravičnosti do vseh. Sosedni Kakán, poglavar Hunov, si je že davno zazel prelepo korosko deželo, katero je vladal koroski vojvoda Borut (Barut).

la, kar ti moram povedati. Potem lahko gres, kamor hočeš.»

«Obljubila je. — «Tam je tialo.»
«Torej pojdi tja, sedi in molči!» Vsa poslušna je šla in sedla.

«Ne jokaj več,» je rekel, zakaj bilo mu je, kot da je začel dobivati oblast nad seboj. Toda tega bi ne smel reči, zakaj takoj je povesila glavo in roke in začela še bolj jokati.

«Ne jokaj!» je rekel in malo je mahnjalo, da ni udaril z ного ob tla. «Mnogo je ljudi, ki se jim slabše godi kot tebi.»

«Ne, nikomur ne more biti, slabše kot meni.»

«Mlada si in zdrava, videti bi morala, kako je moji materi. Bolečine jo tako mučijo, da se niti premakniti ne more, a nikdar ne toži.»

«Ni tako zapuščena od vseh, kot jaz.»

«Tudi ti nisi zapuščena. Govoril sem z materjo o tebi in mati me je poslala

sem. Naročiti ti moram, da prides jutri k moji materi, da te bo videla. Misli te vprašati, ali bi hotela priti k nam v službo.»

«To me hoče vprašati?»

«Da, toda prej te hoče videti.»

«Ali ve, da...?»

«Toliko ve o tebi kot vsi drugi.»

S krikom veselja in začudenja je planilo dekle pokonci in v prihodnjem trenutku je Gudmund začutil dvoje rok okoli vratu. Prestrašil se je takorekoč in prva misel je bila, da bi se iztrgal. Nato pa se je umiril in je obstal. Videl je, da je od veselja tako razburjena, da ne ve, kaj dela; v tem trenutku bi se vrgla okoli vratu največjemu lopovu, samo da bi za veselje, ki jo je doletelo, dobila nekoliko sočutja.

«Če me hoče tvoja mati vzeti v službo, potem torej lahko ostanem pri življenju!» je rekla in naslonila glavo na Gudmundove prsi ter zopet jokala,

a ne tako silno kot prej. «Sedaj ti lahko povem, da je bil moj resen namen iti v močvirje,» je rekla. «Zahvaljujem se ti, da si prišel! Ti si mi rešil življenje.»

Dosedaj je stal Gudmund nepremično, sedaj pa je začutil v sebi nekaj toplega in neznega. Dvignil je roko in jo pogladil po laseh. Tedaj se je ona zganila, kot bi se zbudila iz sanj, in se ponosno ter odločno vzravnala pred njim.

«Hvala, da si prišel!» je rekla še enkrat. Temna rdečica ji je stopila v lice in tudi on je zardel.

«Ti prides torej jutri k nam,» je rekel in jipomolil roko.

«Nikoli ne bom pozabila, da si prišel nocoj k meni,» je rekla Helga in velika hvaležnost je premagala njeno zmedenost.

«Da morda je čisto prav, da sem pri-

svorjaniki se lahko z upravičenim začudenjem vprašujejo, kako se je moglo zgoditi, da smo mi zapustili velikega hunskega kralja Kakána ter pribezali k Vam, da se ponudimo Vam v zvesto službovanje? Vsi smo prepričani, da je Kakán mogočen gospod ter da je napadel in zavojeval mnogo dežel; tudi vemo, da kamorkoli položi on svojo roko, tista dežela je za vedno njegova. Toda vsak človek, ki ljubi resnico in mir, mora priznati, da je Kakán pravi trinog, ki začena krvave vojske, dežele vničuje, cele države upepeljuje, zene in nedolžne otroke mori. Celó to misel goji, da bi nas, svoje zveste služabnike, dal umoriti. Ali ni torej prav, da smo mi zbežali ter smo pripravljani služiti vam, ki ste ljudomil poglavar in vse časti vredni? Prosimo, Vašo presvitlost, da se nas usmili in nas sprejme...»

Ko so tako dogovorili, so se vsi odposlanci spustili v jok, tako da je bil dobri Plerat do srca ginječ.

Pleratovo zaupanje.

Plerat je odposlanecem zelo vljudno odzdravil ter jih sprejel v svojo službo. Odposlanci so se tako lepo obnašali, da jim je Plerat v kratkem vse tajnosti zaupal; Plerat je bolj prijazno občeval z njimi, kakor pa s svojimi 300 možmi telesne garde, ki je bila vsa slovenska. Garda je to dejstvo z bridkostjo opazala, tembolj ker gardisti niso verjeli in zaupali tujcem.

Slovinci na straži.

Gardisti so imeli prav. V svoji nezaupnosti so dobro ogledovali nove dvorjanike. In res, dva Huna sta se od časa do časa tajno sestajala. Gardisti so nekega dne nastavili skrite ogleduhe. In glej, kaj je bil razgovor Hunov: «Zaupanje smo si popolnoma pridobili. Sedaj je čas, da izvršimo svojo nalogo. Najbolj primeren čas je tedaj, kadar gredo slovenski gardisti na stražo in ko Plerat gre k počitku. Gardisti se niso mogli vzdržati ter so zavpili: «Oh nesrečne hudobe! Kateri zli duh Vas goni, da hočete svojega dobrotnika umoriti?»

Kazen za greh.

Huna sta hotela zbežati, toda gardisti pred tabrom so ju ujeli. In ko je Plerat zvedel, kaj se je zgodilo, je Hune hudo oštel ter določil po običajih tedanjega časa primerno kazen za izdajalce, zveste Slovence pa je začel čedalje bolj ceniti in spoštovati.

Peljali so Hune na visoko skalo, odkoder so jih drugega za drugim pometali v globočino, kjer so jih prepustili psom.

Rdeči madeži so še dolgo spominjali na kazen hinavskih izdajalcev.

Za MARIBOR KUHAČIČA SAMOSTOJNA v delu spretna in čista, postopenega značaja z večletnimi spričevali stara 30—40 let, ki odpravlja tudi vse druge hisne posle, se sprejme k slovenski družini z 10 mesečnim detetom. Ponudbe na upravnitvo z navedbo službenih naslovov, zahteve plače in dan nastopa službe pod «Parna žaga.»

sel, je rekel mirno in se je čutil popolnoma zadovoljen sam s seboj.

«Sedaj pojdes pač v hišo?» je rekel.

«Da, sedaj pojdem.»

Gudmund je imel v trenutku tako veselje nad Helgo, kakor ga imamo nad kom, ki smo mu lahko pomagali. Stal je tu, se obotavljal in hotel oditi.

«Rad bi te videl na varnem, preden grem,» je rekel in se je čutil zelo zadovoljnega, ko je tako skrbel zanj.

Šla je takoj proti hiši in on je šel z njo, ves zadovoljen in ponosen, da ga je slusala. Ko je stala na pragu, sta se še enkrat pozdravila. Komaj je storil par korakov, je prišla za njim.

«Počakaj tu zunaj, dokler ne bom notri. Laže mi bo, če bom vedela, da si ti blizu.»

«Da,» je rekel, «ostal bom tu, dokler ne boš prestala najhujšega.»

(Dalje prihodnjic.)

Kaj nam z dežele pišejo

POSTOJNA.

Invalidni južni železničarji smo vzeli hvaležno naznanje uspehe poslanca Besednjaka, da se je ministrstvo končno odločilo, da bo nam, vdovam in sirotam po južnih železničarjih izplačalo zasluge invalidnine. Ministrstvo je obljubilo, da bodo vsi invalidi izplačani do 1. februarja. Danes smo 25. januarja, prejeli pa smo — po večini — le majhen predujem. Prosimo gospoda poslanca, da podreza spet pri višji gospodi, da pridemo do svojih pravic.

PODGRAD v Istri.

Živinozdravnik v Podgradu je velik gospod. Plače mu daje samo podgrajska občina 11 tisoč lir na leto. Povrhu tega mu plačujeta nekaj se občini Jelsane in Materija. Poleg tega si računa za pot, kadar je kam klican. In še si je dal od bivšega komisarja iz občinske blagajne plačevati obroke na neko zasebno zavarovalno polico. Torej sijajno stanje. Zgodil se je pa nekoč slučaj, da je bil živinozdravnik klican na Prelože za pomoč pri telitvi. Pa je rekel, da nima priprave in je ostal doma. Zakaj ni šel? In zakaj nima potrebne priprave?

Iz BRKINOV.

V Podgradu je državni uradnik, ki se ne zadovoljuje z državno plačo, ampak si je uredil stalni pober vsakdanjih potrebščin po celem okrožju. Je že kar tako narejeno, da se ne «molà», dokler ne vidi v svoji hiši kaksnega gvardjana, ki mu prinese pršutov ali klobas ali jajc in kar še dobrega premora brkinska hiša. Potem se mož hitro poda v dotično vas in jim odkaže, kaj in koliko smejo, včasih tudi več kakor dovoljuje postava. Tega enkrat ni bilo. Že tako plačujemo velike davke in sedaj naj se uradnike sami hranimo! Teh bremen bo vedno več, ako se ne bomo uprli koj s kraja. — Brkin.

Iz DOLINE.

Dne 25. januarja je umrla v Dolini gospa Uršula Pangerc, soproga Josipa Pangerc-a, bivšega župana in narodnega voditelja, po devetmesečni težki bo-

lezni. Gospodu Pangercu, ki je že itak težko preizkusen, izrekamo svoje sožalje.

Čudno mero so rabili v naši občini pri odmerjanju družinskega davka. Dočim so naložili enemu kmetu čez 600 lir, neki udovi čez 400 lir, pa so odmerili nekemu delovodju, ki prinese tedensko lepe stotake domov, celih 26 lir (!), nekemu drugemu celih 5 lir (!!). Kako je šla ta stvar, ali po prijateljstvu, ali po skodoželjnosti, to je velika skrivnost. Seveda, nekateri delavci smatrajo kmetovalce za kapitaliste; pa ne pomislijo, da dandanes večina kmetov komaj životari.

GORICA.

Mlad prijatelj nam piše: V Gorici opazujem že delj časa vedenje nekaterih fantov in se mi zdi potrebno osvetliti njih značajnost. Kakšnega prepričanja so, nisem mogel prav dognati. Na znotraj kaže da so komunisti, na zunan pa so pristasi kapitalističnega društva ex-Omladine, ki še obstoja pod ne vem katerim imenom. Ako se jim očita, da so komunisti, so jezni in bi se hoteli pretepati; jih je sram. Če se jim očita, da so v kapitalističnem društvu, jim tudi ni prav. Svetoval bi jim malo več značajnosti. Opazovalec.

TOMAJ.

Pri nas nameravamo vprizoriti za dne 15/II. dve veseligrji: «Eno uro doktor» in Štokovo «Ne kliči vraga». Obeta se nam jako zabaven pustni večer. Prihodnjič obširneje.

Knjižnica posluje redno ob nedeljah in praznikih od 13. do 14. ure.

SEZANA.

Gasilno društvo priredi, dne 1. in 2. feb. t. l. v šmucovi dvorani znamenito Lev Tolstojevu dramo v petih dejanjih «Moč teme.» Začetek - dne 1. feb. od 3 h pop. dne 2. feb. ob 7 h zvečer.

Vstopnina - sedeži I. vrste L 5., II. vste L 4., stojišča L 3. Uhod v dvorano s šmucovega dvorišča.

Soloobveznim otrokom vstop ni dovoljen. Odbor.

pa res ana frdamana uorenga, jn sm šou.

Naša pošta.

Mladi prijatelj, B. 2. Po Vaših podatkih Vam pritiče pravica do skrajšane vojne službe. Ne pozabite pravočasno vložiti prošnje.

Vojna odškodnina. Vprašali ste, katero banko vam priporočimo za prodajo vaših papirjev. Menimo, da bo približno enako, ako se podaste k eni ali drugi. Z narodnega stališča vam priporočamo, da se poslužite slovenskih zavodov, če pa teh ni, pa takih tujih, ki vas v slovenskem jeziku postrežejo.

Rusija. Ne boste mogli tja brez poklica od tam. Informacije da Izseleniško nadzorstvo (Ispettorato d'Emigrazione), Trst, via Cassa Risparmio 12, II. nadstr.

Radovednež. Pride že na vrsto. **Taksa.** Občina lahko pobira užitninsko takso od prašičev, doma zaklanih; ako je bila taka taksa pravilno vpeljana. Just! plačano.

KDAJ GRE VLAK?

Iz Trsta proti Postojni: 5.01, 6.50 (brzovlak), 9.25, 11.05 (direktni), 13.50, 16.40.

Iz Trsta (glavna postaja) proti Gorici (južna): 5.35, 7.10 (direktni), 8.30, 12.35, 15.— (direktni), 17.40 (direktni), 19.45.

Iz Trsta (pri Sv. Andreju) proti Gorici (državna): 5.30 (direktni), 6.10, 11.—, 17.55 (direktni), 18.50.

Iz Trsta proti Herpelju in Poli (od Sv. Andreja): 5.25, 12.30, 19.—.

Iz Trsta proti Poreču (od Sv. Andreja): 5.05, 9.— (samo do Buj), 14.—, 18.30 (samo do Buj).

NE. Trzaski nekdanj «Južni kolodvor» se imenuje sedaj uradno «Stazione Centrale» (izg. Stazione centrale, t. j. «osrednja» ali glavna postaja). Trg pred njim je sedaj «Piazza Libertà» (trg svobode). Bivši državni kolodvor pri S. Andreju pa je sedaj uradno «Campomario» (izg. Kampomario, kar pomeni «vojaško vezbališče», ker so tam blizu neke vojašnice).

PODPIRAJTE MALI LIST!
KUPUJTE SVOJE POTREBŠČINE PRI TRGOVCIH, KI OGLAŠAJO V MALEM LISTU.

Tiskarna Spazzal.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

PRODAM HARMONIJO Z DESETIMI REGISTRI; PRIPRAVEN TUDI ZA CERKEV. - A. MASLO - PASJAK p. JELŠANE-ISTRA.

ODPRL sem zalogo prvovrstnega istrskega vina po Lir 1.80 — priporoča se **VODOPIVEC PETER** Podgrad - Castelnuovo.

IŠČE se dekletce 12 tih let za pažnjo otroka in pašo. Naslov pri upravi «Mallega lista.»

Dr. Ettore D'Ossvaldo

GORICA

Corso Verdi 24 (Trgovski dom).

Specialist za očesne bolezni
Perfekcioniran na dunajski kliniki.
Ordinira od 10-12 in od 3-4.

Novo pogrebno podjetje Trst

Corso V. E. III, št. 47.

Prevoz mrličev na vse kraje. Raznovrstni pogrebi. Prodaja vsakovrstne lesene in kovinaste krste, sveže in umetne vence, nagrobne svetilke in sploh vse mrtvaške predmete. Cene zmerne, postrežba točna.

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 9.—13. in od 15.—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom.

Slovcem 20% popusta. - Delo zjamčeno

EGIDIJ SCHIFFLIN, koncesijonirani zobotehnik.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z Veliko premijo, diplomo in Zlato svetinjo

Trst via Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Kadar kupovati čevljev, prej preudari h komu greš. V Trstu, v ulici Cappin čaka nate Forcessin. Siva trdno in močno, daje fino in cenó.

Slovencl! Kupujte samo pri Forcessinu!

Deseti brat
ob državnih mejih.

Kr pograbo sm muojo rumarsko palco, pa jo mahnem kontrabant čez Studeno in Planinsko goro proti grenici. Kontrole jen druge karte so drage, zatu sm pa kr taku šou. Tam u belski mlaki sm šou mimo ane firstove fabrike, k bo kmali use ceste jen gozd frdirbala. U fabriki se koune jen šraje use po lašku — tudi dekleta znajo že reč «arevederči tam za fabriko». Zajfajo ga pa Belci kr nakordjo na veliko vesele uostirjeu. Krenu sm u Studeno, de bom za jemprg prosu, kr zaslišm, de u ani šisi na meh spilajo, jen ku pridem bliže, vidim, de je use na lufti. Prašu sm ano fletno punco, k je glib taka kuker Marjanca spod Limbarske gore, k je ankat pr figabirt u Leblan' kelnarla: «Kaj se je kašn uozenu?» — «O ne, gaspud! Vejo, repo riblemo, pa plešemo, de bo drugo lefo bol debela.» Anu babše je pa reglatu jen kreah: «Fantje, le plešte, sej pr men ni treba nč patenta plačat!» Ana punca je pa kreala za mano: «Muž! les pete, les, buova šla plesat!». Grdu sm jo pogledou jer reku: Tu je